59ste JAARGANG No. 8445 . VRIJDAG 6 JUNI 1952 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.50, Aru ba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur Ad. Versney.

Een vlam van hoop laait op in Amerika's hoogovenbedrijven

Er schijnt een vlam van hoop op te laaien in de honderden gedoofde hoogovens der Amerikaanse staalindustrie. Voor de eerste maal sinds het begin van het staalconflict hebben de onderhandelaars blijk gegeven van zin voor de werkelijkheid.

Donderdag in de loop van de besprekingen zijn van weerszijden concessies gedaan. Donderdag bereikten de vertegenwoordigers van de Detroit steel corp. die 4.500 man in dienst heeft, overeenstemming van het vakverbond. Deze verzocht de arbeiders hierop onmiddellijk het werk te hervatten.

Weerslag op andere bedrijven

Intussen blijft de staking in dit vitaal bedrijf niet zonder ernstige weerslag op andere industrieën. Meer dan 75.000 arbeiders buiten die der hoogovens zijn zonder werk en nog duizenden zijn ervan in kennis gesteld tegen het einde van de week hun arbeid te staken, aldus de Amerikaanse correspondent van Aneta.

De eerste, die door de staalstaking getroffen werden, waren uiteraard industrieën als steenkolenmijnen en spoorwegen, die voor de staalmaatschappijen werken, zodat aan 46.000 mijnwerkers en spoorwegarbeiders onmiddelijk is gedaan gegeven. Verwacht wordt, dat spoedig een dergelijke maatregel zal worden getroffen in de industrieën, die staal gebruiken, zoals de bouwvak-, vliegtuigen- en automobielindustrie. Sommige van deze staalverbruikers hebben momenteel nog een vrij grote hoeveelheid staal tot hun beschikking, maar, indien blijkt, dat de staking van lange duur zal zijn, geven zij er de voorkeur aan liever met minder personeel te werken dan op volle toeren te blijven doordraaien en hun fabrieken vervolgens binnen enkele weken te moeten sluiten.

Regering onvoorbereid

In Washingtonse kringen is men van gevoelen, dat de staking, hoewel zij verwacht had kunnen worden, de regering onvoorbereid heeft getroffen, en wel vooral die organen, die belast zijn met de defensie-productie. Er zijn volgens deze kringen nog geen concrete plannen voor een noodmaatregel en bijgevolg verkeren de militaire ambtenaren en die van de commissie voor atoomenergie thans onder grote druk om speciale prioriteitsregelingen te treffen, waardoor de staalfabrieken, die nog in bedrijf zijn, de grootst mogelijke hoeveelheden staal produceren van die soorten, die het dringendst nodig zijn voor defensie-doeleinden.

Indien de staking langer dan enkele dagen duurt zal vooral de Amerikaanse vliegtuigproductie er onder lijden, omdat het huidige uitbreidingsprogram van de luchtmacht, waarbij meer dan 1.500 vliegtuigfabrieken betrokken zijn en dat geraamd wordt op bijna één milliard dollars, erdoor zal worden vertraagd.

In hoeverre de staking spoedig haar weerslag zal hebben op de Amerikaanse uitvoer van afgewerkte producten, zoals machinerieën en werktuigen, kan niet worden vastgesteld wegens het ingewikkelde quotasysteem voor de uitvoer van staal van de regering.

Candidaat Eisenhower toont nuchterheid en zin voor proportie

Candidaat Eisenhower onderscheidt zich van alle andere deelnemers in de race naar het Amerikaans Presidentschap, en bepaaldelijk van zijn naaste rivaal Taft, voornamelijk hierin, dat hij een grote dosis nuchterheid en een gezonde zin voor proportie aan de dag legt.

Hij zei op een persconferentie te Abilene, dat hij de republikeinse candidaat voor het presidentschap zal steunen zo hij zelf niet als zodanig zou worden gekozen, aangenomen althans dat het partijprogramma hem kon bevredigen. Bovendien verklaarde hij niet de flauwste idee te hebben, of hij Taft zou verslaan bij de verkiezing van een candidaat. Hij noemde de voornaamste kwestie van de politieke campagne de „werkelijke vrede en veiligheid in de wereld".

Hij zei te hopen, dat het land van „onder „de paraplui van vrees, twijfel en hysterie" uit zou komen en stelde de volgende punten:

1) hij zou, indien tot president gekozen, generaal Douglas MacArthur raadplegen over de politiek in Azië;

2) er bestaat geen band tussen hem en de regering-Truman, welke hem zou beletten de staat van dienst van de Democraten aan te vallen;

3) de regering heeft een „algemene revisie" nodig door iemand, die, de afgelopen twintig jaren geen band met het Democratische bewind heeft onderhouden;

4) er moet niet veroorloofd worden, dat de landbouw van iets te lijden heeft, maar voorshands kende hij niet de juiste mate van financiële steun, die door de federale regering aan het bedrijfsleven moet worden verstrekt.

China-politiek een ramp

Ondanks zijn nuchterheid was hij echter zeer gearticuleerd in zijn veroordeling van de Democratische politiek m.b.t. China. Hij zeide, dat de Democraten de verantwoordelijkheid moeten dragen voor het „tragische verlies" van China aan de communisten, dat „een internationale ramp van de eerste grootte" was.

Op een vraag of hij bombardementen en blokkade van China overweegt in het geval van een nieuw offensief in Korea, antwoordde hij dat dit uitgemaakt moet worden door personen ter plaatse. „Indien ik evenwel op grote schaal wordt aangevallen, zal ik alles doen om de mannen die voor mij slag leveren te beschermen en ik zal voorts alles doen om de slag zo spoedig mogelijk te winnen en dan tevens zo beslissend mogelijk. Achter de Jaloe (de grensrivier tussen Noord Korea en China) is een aanzienlijke luchtmacht opgebouwd, die een uitbreiding van de strijd op dit ogenblik zeer gevaarlijk zou maken".

„Viel niet mee"

Toen Eisenhower zich na afloop van de persconferentie glimlachend terugtrok, zeide hij: „Ik zou dit niet graag iedere dag doen". Op een desbetreffende vraag gaf hij ten antwoord: „Het maakt niet het geringste verschil of ik generaal of mijnheer genoemd wordt. Technisch ben ik nog altijd generaal, maar ik zou het zeer op prijs stellen indien U mij met „mijnheer" zoudt aanspreken. Betreffende de buitenlandse politiek zeide de heer Eisenhower nog dat men zich niet dient te binden door verklaringen. Men dient gereed te zijn te handelen als de tijd daarvoor is aangebroken.

IDEEEN VAN TAFT

Zijn tegencandidaat, Taft, heeft heel wat wilder ideeën. Tijdens een radiovraaggesprek verklaarde deze, dat hij niet meent dat het verlies van Europa een „dodelijk gevaar" voor de Verenigde Staten zou betekenen, zoals Eisenhower onlangs heeft verklaard. „Ik ben van oordeel, dat wij dit land dan toch nog zullen kunnen verdedigen", aldus Taft.

Ten aanzien van Korea zeide hij „als ik geen wapenstilstand zou kunnen bewerken, dan zou ik voort willen gaan met honderden onderhandelingen. Ik zou trachten een vrede tot stand te brengen zelfs al zou dit onbevredigend zijn".

Taft voegde hieraan toe dat „een algemene oorlog met het Chinese communisme een groot risico zou betekenen".

14 kiesmannen voor 639 stemmen

Sioux Falls. — Het is vrijwel zeker, dat Taft de overwinning zal behalen in de voorverkiezingen voor de republikeinse conventie in Zuid Dakota. Op het ogenblik dat de stemmen van nog zeven districten geteld moesten worden stond Taft met 639 stemmen voor bij Eisenhower. Deze zeven districten tellen niet genoeg kiezers om de voorsprong van Taft menselijkerwijs gesproken nog te niet te doen. De winnaar van deze verkiezing krijgt de steun van alle veertien te verkiezen kiesmannen.

HET LEVEN GAAT DOOR. — Romano en Anna Mussolini kinderen va nde beruchte „Il Duce" treden op als Peter en Meter bij het H. Vormsel van hun jonge vrienden Adano en Piere Fanfarelli te Rome.

Nederlands-Vrijwilliger schildert gruwzaam beeld van toestand op Koje

Dat de toestand in de gevangenenkampen op Koje, het eiland onder de Zuid Koreaanse kust, een heel eigenaardige moest zijn, lieten de flarden van berichten, die uit die verre uithoek van de aarde naar ons overwaaiden, wel vermoeden.

Hier volgt echter een brief van een „Hollandse jongen", die ooggetuige was en die aan duidelijkheid niets te wensen overlaat.

Deze een Nederlandse vrijwilliger op Korea, schrijft in een brief aan „De Volkskrant", dat hij en zijn kameraden een walgelijke toestand hebben angetroffen op het eiland Koje. Hij schrijft, dat twee Amerikaanse bewakers werden gegijzeld en vervolgens door de gevangenen gedood, toen het kampcommando niet aan de eisen der gevangenen tegemoet kwam.

„De arm van een Amerikaanse bewaker werd op zekere dag buiten het blok gevonden; de volgende dag werd een been over het prikkeldraad geworpen. De bewakers en de reserve-troepen durven geen tegenmaatregelen nemen. Het is geen wonder, dat de Amerikanen de afdelingen niet durven binnengaan. De Nederlanders walgen hiervan; zij zijn niet bang het kamp op te ruimen, maar mogen dit niet."

In de brief wordt gezegd, dat aan de gevangenen, die voor de Amerikanen werken, wat zij ook willen, wordt gegeven. „Zij beslissen welke merken sigaretten zij willen roken. Als er alleen Amerikaanse merken zijn en de gevangenen Engelse sigaretten willen, worden deze gehaald". Bijna bedelt men de gevangenen om aan het werk te gaan. „De gevangenen lachen de bewakers alleen maar uit en vertellen hun hun mond te houden". De vrijwilliger zegt verder, dat er 158.000 gevangenen op het eiland Koje zijn en niet 80.000.

Intussen toonden de Amerikanen, dat het eindelijk menens voor hen wordt. Donderdagmorgen zijn drie Amerikaanse tanks een afdeling van het krijgsgevangenenkamp op Koje binnengerukt. De 3000 krijgsgevangenen in deze afdeling hadden geweigerd de tenten te verwijderen om plaats te maken voor meer gevangenen. Er werd geen tegenstand geboden. Gedurende de operatie werd een vrachtauto met schoppen, houwelen, houten namaak-geweren en dozen documenten uit het kamp verwijderd.

KRACHTIG ANTWOORD VAN RHEE AAN TRUMAN

Poesan — De Zuidkoreaanse president, Syngman Rhee, heeft in zijn antwoord op de nota van Truman verklaard, dat Truman onjuist is ingelicht omtrent de politieke toestand in Zuid-Korea. Naar verluidt werd in de nota van president Truman geprotesteerd tegen de arrestatie van 12 leden van de Nationale Vergadering en tegen bedreiging van het parlement om dit te ontbinden. Volgens Amerikaanse woordvoerders was het antwoord van Rhee in krachtige bewoordingen vervat.

In Berlijn ontdooit de Siberische kou der Russen

De Russen blijven langzaam ontdooien uit de Siberische kou, waartoe de conventie van Bonn hen bevroren had.

Russische en Oostduitse wachtposten hebben Donderdagmorgen toestemming gegeven om voedsel en post uit West-Berlijn naar het geisoleerde Steinstuecken, de grootste der Westberlijnse enclaves op Oostduits gebied, over te brengen. Het gehucht, dat ongeveer anderhalve kilometer van Zehlendorf in de Amerikaanse sector van Berlijn gelegen is, werd Dinsdag van West-Berlijn afgesloten als gevolg van de Oostduitse veiligheidsmaatregelen. Tot dusver was het verboden voedsel uit West-Berlijn naar Steinstuecken over te brengen, terwijl Westberlijners de enclave noch mochten betreden noch verlaten. Er wonen in het betrokken gebied ongeveer 150 mensen.

De Westberlijnse en Britse militaire politie moesten Donderdagmorgen optreden om een Russische kolonel en zijn tolk te beschermen, die een parade van de Britse troepen in de Britse sector van Berlijn ter gelegenheid van de verjaardag van koningin Elizabeth hadden bijgewoond. Toen de Russen het parade-terrein verlieten, werden zij uitgejouwd door een opdringerige menigte Westberlijners. Westberlijnse politiemannen en leden van de Britse militaire politie moesten een cordon vormen om hen te beschermen. De Russische kolonel was de enige Sovjet-vertegenwoordiger, die aan de Britse uitnodiging ter bijwoning van de parade gehoor had gegeven.

Kerkhof werd slagveld.

Het IJzeren Gordijn loopt blijkbaar niet slechts door het land der levenden, maar ook door het land van de doden.

In de Franse sector ligt een kerkhof, waarvan, naar erkend wordt, een gedeelte op Oostduits grondgebied gelegen is. Dit kerkhof werd een slagveld, toen Oost en West elkaar de jurisdictie over de doden betwistten.

Westberlijnse politiemannen verdreven Woensdag Russische soldaten en leden der Oostduitse volkspolitie, nadat enige schoten waren gewisseld.

Nu schijnt echter ook hier de spanning aan het minderen. Naar de woordvoerder verder mededeelde, hebben de Russen de verzekering gegeven, dat op het kerkhof geen grensborden zullen worden geplaatst en dat Russische militairen en leden der Oostduitse volkspolitie bij hun patrouilles de begraafplaats niet zullen betreden.

De Westberlijnse autoriteiten hebben medegedeeld, dat zich ongeveer 300 graven in het Oostberlijnse deel van het kerkhof bevinden.

De doden maken dus goede kans hun rust spoedig te hervinden.

ZIELIGE MISLUKKING

Parijs — De proteststakingen om Duclos zijn een zielige mislukking geworden.

Zes arbeiders van de Renaultfabrieken zijn door de politie in hechtenis genomen wegens bedreiging van arbeiders, die de fabrieken binnengingen. De directie deelde Donderdagavond mede, dat het dagelijkse quantum van 731 auto's ook Donderdag werd bereikt. Er deden zich geen incidenten voor toen de dagploeg des avonds op de gebruikelijke tijd naar huis ging.

Volgens ramingen van niet-communistische zijde staakten Donderdag in het gebied van Parijs ongeveer 2% van de in totaal 450.000 arbeiders in de metaalindustrie tegen 6% op Woensdag. Ook in de staalfabrieken en de ijzermijnen in Lotharingen heeft de staking geen succes. Gemeld wordt, dat slechts in één mijnschacht wordt gestaakt. In het industriële departement Nord, langs de Belgische grens staakte ruw geschat 10% van de fabrieksarbeiders.

het nieuws van vandaag

In het Indisch Missietijdschrift van het eerste kwartaal van 1952 troffen wij een artikel over het „Medisch Missiewerk in Indonesië", waaruit blijkt, dat de Katholieke Kerk in Indonesië 32 ziekenhuizen, 21 hulpziekenhuizen, 42 poliklinieken, plus nog enkele klinieken, een Sanatorium voor T.B.C., een vroedvrouwenschool, meerdere opleidingen, en tenslotte 3 Leprozerieën telt.

De antithese Gouvernementsziekenhuis of particuliere onderneming, die ook op onze eilanden op gezette tijden het hoofd opsteekt, heeft zich met alle scherpte voor de katholieke ziekenverpleging op de eilanden van de archipel gesteld. Na de oorlog werden n.l. minstens 26 van deze inrichtingen door de Regering overgenomen.

De praktijk blijkt daar echter geleerd te hebben, dat Nationalisatie allesbehalve bevredigend werkt, want inmiddels werden 10 ziekenhuizen en 2 hulpziekenhuizen weer aan hun vroegere eigenaren teruggegeven. De ervaring leerde daar, dat curatieve ziekenzorg door de Overheid niet alleen een moeilijk maar ook een zeer kostbaar object is. De exploitatie van een particulier ziekenhuis is veel goedkoper, omdat de exploitant veel meer geconcentreerde zorg kan besteden aan zijn object en omdat een deficit hem veel gevoeliger raakt dan eventueel de Staat. Subsidiëring voor een deel van de werkelijke kosten in een particulier ziekenhuis is daarom voor de Overheid de goedkoopste mogelijkheid om te voorzien in de verpleging van patiënten, waarvoor zij verantwoordelijkheid op zich wenst te nemen.

Moest de Overheid in Indonesië zelf deze ziekenhuizen exploiteren, zij zou niet alleen met beduidend meer kosten dit medisch resultaat bereiken, maar zij zou ook kwalitatief minder effect boeken; zij weet heel goed, dat de missiezusters met toewijding uit roeping, en vaak met belangrijke financiële offers uit de missiekas en met grote financiële en materiële hulp uit het buitenland, het „eigen" ziekenhuis bedienen en verzorgen, zó zuinig en zó effectief als met overheidspersoneel nauwelijks mogelijk is.

Ziekenzorg

Bovendien deden zich redenen gelden van algemeen welzijn en het belang van het volk, dat met particuliere ziekenhuizen en particuliere medische zorg het beste is gediend. Een ziekenhuis is geen onpersoonlijk instituut, en mag dit nooit worden. De verhouding dokter-patiënt en verpleegster-patiënt is een persoonlijke. Alles wat ambtelijk formalistisch is, dient ver van deze genoemde sfeer te worden gehouden, al is dit dikwijls moeilijk.

Deze missieziekenhuizen werden wel door particulier initiatief opgericht; zij worden wel door eigen, meest religieus, personeel bediend, maar zij dienen daarom niet een uitsluitend particulier belang. Integendeel dienen zij het algemeen medisch volksbelang op particuliere wijze. Zij vervullen een deel van de overheidstaak door particulier initiatief en op particuliere wijze.

Desondanks staat de Regering van Indonesië nog zo vreemd t.o. deze logische en door de uitkomst der feiten bekrachtigde beschouwingen, dat zij de zorg voor de ziekenhuizen wel van haar handen tracht te schudden, doch daarnaast in de overgrote meerderheid der gevallen tot nog toe nagelaten heeft subsidie te verstrekken.

De gevolgen van zulk een tweeslachtige houding kunnen moeilijk uitblijven. Het particulier initiatief ziet grenzen aan zijn mogelijkheden gesteld, vooral aan zijn financiële mogelijkheden, en waar die grenzen overschreden worden, strekt dit onvermijdelijk tot schade van de gezondheidszorg aan het volk besteed: dus tot schade aan het algemeen welzijn.

Het ligt zeer in de lijn van de menselijke natuur, en het is daarom een veelvuldig voorkomend verschijnsel, dat men het goede niet waardeert wat men heeft. Dit verschijnsel doet zich dan ook allerminst exclusief in Indonesië voor. Jammer is echter, dat het berouw in deze altijd na de zonde komt en dat men de ernst van de aangerichte schade eerst ervaart, wanneer ze eenmaal is aangebracht en zelfs al te vaak niet meer te herstellen is.

PERSCONFERENTIE VAN DE R.R.

Gisteren heeft de Regeringsraad een persconferentie gehouden, waarvan wij, helaas, geen verslag kunnen brengen, omdat de „Amigoe di Curaçao" tot deze conferentie niet werd toegelaten.

Reden voor deze weigering lag in het feit, dat de „Amigoe" in zijn nummers van 21 en 23 Mei artikelen gepubliceerd heeft, waardoor een Landsminister zich terecht of ten onrechte gekwetst gevoelde.

Wij achten het onjuist, dat deze persoonlijke kwestie tot aanleiding genomen werd om een nieuwsorgaan te verhinderen zijn voorlichtende taak t.a.v. de gemeenschap te vervullen en zien ons genoodzaakt hiertegen protest aan te tekenen.

Recht tot het hart

De valse schaamte der dwazen belet hen hun zweren te tonen, zodat zij ongenezen blijven.

Gehrels onderwijs

Muziek-basis moet breed zijn, anders is zij wankel

Het is met de muziek als met een mooie bloem, indien de voedingsbodem niet goed is, verdort zij en sterft af. Welke boom kan bloeien en groeien, indien de wortels niet diep in de grond reiken? Is het niet zo, dat indien een cultuur niet gedragen wordt door de brede lagen van de bevolking, feitelijk niet gesproken kan worden van een cultuur, doch veel eerder van een decadentie?

Het muziekleven in Nederland is bij wijze van spreken te vergelijken met een radiomast, n.l. ontzettend hoog voor wat betreft de prestaties, maar steunend op een klein grondvlak, beter ware het, dat het grondvlak wat breder werd, opdat een pyramide verrijze.

De Volksmuziekschool, waarover wij in het eerste artikel de geboorte aankondigden, als te zijn hebben plaats gevonden in het jaar 1952, nu is geplant op een brede basis. Het doel van deze „muziekschool" toch is immers de muziek te propageren onder de brede lagen van de bevolking en liefhebbers op te wekken tot beoefening daarvan. Wij hebben hier dan meteen aangetoond met een heel andere type muziekschool te maken te hebben, dan die wij in Nederland in zo'n bonte verscheidenheid kennen en waarvan de namen, welke op de borden prijken, zo veel muzikaal genot op korte termijn beloven. De volksmuziekschool zoekt het in een geheel andere richting.

Niet direct een instrument leren bespelen, maar begin eerst met de algemene muzikale vorming van de adspirant. Leer hem de taal der muziek te verstaan en op juiste waarde te doen taxeren. Ontwikkel de muzikaliteit in de mens, want ieder mens is muzikaal. Het moet slechts gepolijst te worden, zoals de diamantslijper de ruwe steen ontbolstert tot een flonkerende diamant.

Door zo te doen worden twee doelen bereikt, allereerst kweekt men een afzetgebied van muziekliefhebbers, die de muziek verstaan en dus het publiek van straks vormen, ten tweede, men brengt en houdt de liefhebberij er in, zodat belangstellenden tot zelfwerkzaamheid gauwer tot zelf-doen worden bewogen. En wat belangrijker is, zullen blijven volhouden.

Indien uit het algemeen vormend onderwijs bijv. zou blijken dat een kind voor een bepaald instrument geen aanleg zou hebben, dan kan onmiddellijk het kind voor veel narigheid behoed worden. Nu is het wel zo, dat naast moeilijkheden van algemene aard, de kinderen buitendien nog worden geconfronteerd met de (technische) moeilijkheden van het instrument zelve. Is het wonder dat men er al gauw genoeg van krijgt?

Daarom wil de muziekschool de brede basis, daarom zijn inkomstengrenzen gesteld.

Ouders, die een inkomen hebben dat ligt boven die grens, kunnen hun kinderen niet naar die school zenden. Men heeft dit gedaan omdat men geen concurrentie wil hebben met de bestaande muziekleraren en scholen, instituuts enz. Kinderen van ouders met lage inkomens komen toch niet op privé-lessen of muziekscholen, deze kunnen het niet bekostigen. Maar de Volksmuziekschool vangt hen op en wijdt hen in de geheimen der muziek.

En welk een sociaal doel wordt hier tevens mede niet bereikt? Behoort de vrije tijdsbesteding niet tot een van de meest urgente problemen van onze hedendaagse tijd.

De Volksmuziekschool doet daarom vruchtbaar werk, het houdt de jeugd bezig en onderwijst haar spelenderwijs de muziek liefhebben en... beoefenen.

Brief uit Curacao

Radio zonder ochtendgymnastiek maar met advertenties

De dagelijkse Curom-uitzending begint niet met ochtendgymnastiek. Niet alleen, omdat de ochtend hier reeds een temperatuur vertoont, die overeenkomt met die van een Hollandse midzomermiddag, en de behoefte aan gymnastiek dus niet zo urgent gevoeld wordt. Maar ook om de simpele reden, dat de Curom in de ochtend zwijgt. Gelijk Hildebrand zijn minachting uitsprak voor lieden wier geest hoorbaar tintelde voor en aleer de middagklok koud was — zo spaart de Curom geest, stembanden en placa totdat de schaduw van de zender vrijwel verdwenen is.

Tegen twaalf uur wordt de Julianazender voorverwarmd, en precies te middag, juist als de dagelijkse stroom van huistoekerende auto's door de smalle straten van Punda begint te bersten, komt er één uur vol nieuws en muziek-conserven in de lucht. Dan is het weer op, tot half zes. En van 17.30 uur Curom-tijd — in dit land vol individualisten bestaat er toch maar weinig verschil tussen de opvatting die Curom, CPIM, stadsklokken en Telefoondienst hebben omtrent de juiste tijd, — van half zes tot tien uur in de tropenavond zingt, speelt en spreekt de Curaçaose Radio Omroep.

Eén uur is elke avond gewijd aan muziek - met - advertenties. Het mag vreemd klinken, dat het verarmde Nederland zijn radiouitzendingen vrij heeft kunnen houden van „commercials", en dat het velen zo rijk toeschijnende Curaçao slechts een omroep in stand kan houden, als één van de vijf dagelijkse zenduren gegarneerd wordt met de voortreffelijkheden van Slof-Cigaretten, Lek-Luiers en Kreun-Matrassen. Maar het kan moeilijk anders.

Een radio-belasting wordt niet geheven. Men kan lid worden van de omroepvereniging, en dat zou helpen, maar uit de jaren van het vrijwillige lidmaatschap in Nederland weten we, hoeveel luuisteraars de geest bij voorkeur gratis gedrenkt zien. Er is een gouvernements-subsidie, maar welk gouvernement kan alles subsidiëren? En dus is de Curom fietelijk arm. Tenminste één van de omroepers-regisseurs-programma- leiders- nieuwslezers heeft een andere bron van inkomsten voor halve dagen.

En wie tijdens een gramofoonplatenconcert de studio opbelt om over het een of andere programma-onderdeel zijn geestdrift of misnoegen kenbaar te maken, kan soms midden in het gesprek de telefonist-discothecaris-omroeper horen zeggen: „Wacht u even, eerst een andere plaat opzetten". Zodat de luidspreker het moment aangeeft, waarop het telefoongesprek kan worden voortgezet. Dat alles heeft het grote voordeel van huiselijkheid. En huiselijkheid is nu juist een eigenschap waarom men mensen, en eilanden, kan gaan liefhebben.

Zo leze men eens een willekeurig nummer van „De Curacaosche Courant", het officiële publicatieblad van de Nederlandse Antillen. Deze „Staatscourant" bevat vier pagina's per week, en die bestaan, behalve uit de teksten van landsbesluiten, aankondigingen van diverse departementen (zoals faillissementen, intrekking van rijbewijzen, e.d.), uit vele kolommen vol mutaties in de burgerlijke stand, ellenlange lijsten van gevonden voorwerpen, en opgaven van onafgehaalde brieven en drukwerken.

En een ander bewijs van huiselijkheid is, dat de Landsministers gewone mensen zijn, die vreemd zouden opkijken bij het praedicaat „Excellentie", die gewoon — hoedeloos als wij allen — in de straten rondwandelen, en in één van de gezellige etablissementen naast u en alleman hun ice-cream koffie of ander drankje nuttigen, zonder dat ijver, toon of tempo van het bedienend personeel er één fractie om zou maken.

Eén der Landsministers pleegt ons in zijn winkelbedrijf, (dat hij, gezien de tijdelijkheid van alle minister-functies ter wereld, verstandiglijk niet van de hand gedaan heeft) zaken als dassen en rolfilms te verkopen met dezelfde vriendelijkheid en belangstelling voor ons welzijn, die hij tegenover een bezoekende Ronde-Tafel-autoriteit of buitenlandse diplomaat ten toon zou spreiden.

En zo is dan ook de Curom niet een onaantastbare Aethergodheid, aan wie verzoeken zes weken te voren in triplo moeten worden overhandigd, maar een verlengstukje van Breedestraat en huiskamer.

Als een der omroepers toevallig voor of achter u in de sutoreeks staat te wachten, totdat de schipbrug weer „goed" zal zijn, kunt ge hem de naam van Uw jarige geliefde toefluisteren — en haar lievelingsplaat zal door alle huizen galmen vóór de dag koud is. Maar mèt onze huiselijkheid kent de Curom ons aller budget-zorgen, en zo kan zij niet draaien zonder de steun van Drink's Jenever, Meng Melk, Wastzelf Zeep en Pruderie Parfums. Welker respectieve qualiteiten op Amerikaanse wijze — maar in vier talen — bezongen worden met muzikale superlatieven.

Overigens is het radio-programma niet zo erg verschillend van dat van de omroepen in Nederland. Afgezien natuurlijk van de kwestie, dat zij mèt de Surinaamse Avros in het eigen gebied de enige omroep is, en dat geen enkele bevolkingsgroep daarnaast een eigen omroep bezit. (Hetgeen hier meer dan desastreus zou zijn, omdat de bevolking uit zo heel veel groepen bestaat!) Maar wel moge de aandacht worden gevestigd op de les in het Papiament.

Het Papiament — dat sta voorop — is een taal. Taalkundigen hebben het wel eens nodig gevonden hun zeergeleerde twijfel daarover uit te drukken, onder meer in verband met de begrensde grammatica en de zeer beperkte verbuigings- en vervoegingsvariaties. Maar honderdvijftigduizend mensen op drie eilanden drukken hun gevoelens uit in Papiament, in proza en poëzie, en hebben dat sedert eeuwen gedaan. Dan mag men, ongeacht wetenschappelijke bezwaren en grammaticale lacunes, sociaal en volkenkundig toch metterdaad spreken van een taal.

Meesters uit vroeger eeuwen mochten hun taal de toon doen aangeven: „Nos ta Papia Papiamento", wij spreken onze eigen taal.

Men kan, zoals wij, geen landskind zijn, zich de lands taal nog niet eigen gemaakt hebben, en zich toch reeds thuis voelen op dit tropisch stukje Nederland.

Maar wil men werkelijk de Mens leren kennen, dan spreke men zijn taal. En zo is de Papiament-les van de Curom een welkome bijdrage tot beter begrip tussen allen die „ons dushi tera di Corsow" (en Aruba en Bonaire!) bewonen.

De Bovenwindse eilanden zijn hier niet genoemd, en dat is geen nalatigheid: op Saba, Statia en St Maarten is de voertaal Engels; en zo heeft de Curom regelmatig uitzendingen voor de Bovenwinden, en kon men kort geleden een kwartier Nederlandse volkswijsjes beluisteren, gezongen in het Nederlands, voor Nederlanders ingeleid en toegelicht.... in het Engels.

Een extra-plaats in de muziekprogramma's is uiteraard ingeruimd voor de Zuid-Amerikaanse dansen in het algemeen, en de Curaçaose in het bijzonder. Maar zolang onze ietwat stijve botten nog onwennig staan tegenover de elegante en soms opwindende heupwiegingen van de Mexicaanse Corrida en Guapango, de Cubaanse Conga en Mambo, de Dominicaanse Merengue, de Braziliaanse Samba en de Curaçaose Wals en Tumba, zolang blijve dit rhythmische onderwerp buiten dit proza gehouden.

Overigens echter zijn, zoals gezegd, de Curom-programma's van kinderuurtje tot Beethoven in grote lijnen dezelfde als de Hollandse; al rijden hier nooit speciale treinen voor enige uitzending, zulks bij gebrek aan studiozaal en spoorwegstelsel.

En zo sluit de omroeper — in zijn kamertje van de kleine studio, waar de geluiden van de ruisende rif-branding maar net buiten gehouden worden — om tien uur de dagelijkse uitzending af met een paar woorden in Papiament en Nederlands, met het Wilhelmus en „Nos Tera":

„Dios spaar nos dushi tera,
Nos tera di Corsow;
Dios spaar nos fiel bandera;
Bandera rood-wit-blauw".

NIEUWS VAN OVERAL

„Neushoornkevers"

Singapore. — Zwermen „neushoornkevers", die vijftien centimeter lang zijn en tot de grootste insecten ter wereld behoren, bedreigen de copra industrie op de Tonga-eilanden in het midden van de Stille Oceaan, zo werd hier gemeld.

De insecten zijn overigens ongevaarlijk voor mensen.

— Een patiënt te Oostende, die volgens de artsen nog enkele dagen te leven had, kocht zich een prachtige doodkist, verfraaid met witte zijde. Hij herstelde echter snel en verkocht de kist aan iemand, die evenens door de artsen was opgegeven. Ook deze herstelde binnen enkele dagen en verkocht de kist. De derde patiënt is evenens herstellende. De kist is opnieuw beschikbaar.

— Volgens ooggetuigen te Laroche-sur-Yon in West-Frankrijk zijn aldaar dezer dagen twee „vliegende schotels" overgevlogen. De voorwerpen vlogen geruisloos en met grote snelheid en waren verlicht, aldus deze berichten.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

EEN WOORD VAN DANK EN ERKENTELIJKHEID AAN ONZE GELIEFDE DOKTER LOE

Eindelijk is het zo ver, Dokter, dat Gij ons gaat verlaten. Nooit, maar dan ook nooit, zullen wij en het Boneriaanse volk met ons, vergeten, wat Gij voor ons zijt geweest. Gij zijt voor ons volk niet alleen een goede dokter geweest, maar ook een trouwe vriend en een trooster in het lijden. Gij deelde met ons ons leed en ons lief.

Hoevelen van onze oudjes noemen U niet; „Mijn lieve zoon". Dat weet gij toch wel, hè.

Gij zult ons verlaten, Dokter, maar vergeten zullen wij u nooit. In naam van de bevolking van Bonaire wil ik U langs deze weg nogmaals bedanken voor alles wat gij in die 6½ jaren, die gij in ons midden hebt doorgebracht, voor ons hebt gedaan. Gij hebt voor ons gedaan wat niemand u ooit betalen kan; want er zijn dingen, die onbetaalbaar zijn. Veel hebt gij voor ons over gehad; veel, heel veel hebt gij voor de armen hier gedaan. Alleen God weet er van en Hij alléén zal U ervoor kunnen vergoeden.

Gij gaat weg, ja, het moet. Er is een tijd van komen, er is een tijd van gaan. Maar wees verzekerd, dokter, Bonaire zal u nooit vergeten. Gij houdt van Bonaire maar ook Bonaire houdt van U.

Dokter Loe, wij zullen geen afscheid van u nemen, tussen U en ons kan geen afscheid komen te staan. Tot ziens zullen we u zeggen, dokter, tot spoedige weerziens. Curaçao is niet zo ver, dat al uw Boneriaanse vrienden U niet zouden komen opzoeken.

Dat de Curaçaoënaars u mogen leren kennen zoals wij u hebben gekend. Dat zij ook eens van u en uw gezin zullen gaan houden zoals wij van U houden. Dat wensen wij u toe, dokter.

God zegene U en Uw gezin. Voor al het goede, dat gij voor ons hebt gedaan, zal Hij U altijd bijstaan en Zijn zegen zal met U zijn. Waar Gij uw handen legt, dokter, zal Hij U altijd bijstaan en uw werk zal gezegend zijn.

Onze gebeden en vurige wensen voor het welzijn van U en Uw gezin vergezellen U op uw weg en zullen altijd met U zijn. Dat Gij op Curaçao ook zo prettig mocht werken als U het hier deed. Pasa bon, dokter, hasta la vista.

Wij zullen U nooit vergeten.
GOD BLESS YOU.
In naam van alle Bonerianen
J.A. ABRAHAM

DE HEER MAURICIO VAN DER REE
en
MEVR. ROSARIO VAN DER REE-PINEDA
hebben het genoegen hierbij kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van hun dochter
Ada
met de heer
Jozef D. Arends L.
waarvan de voltrekking zal plaats hebben op 11 Juni a.s. des avonds om 7.30 in de Kerk van de H. Franciscus te Oranjestad.
Vrienden en kennissen worden beleefd uitgenodigd deze plechtigheid bij te wonen.
Receptie om 9 uur Byronstraat.

DE HEER ALBERT MAXIMILIAAN ARENDS
en
MEVR. MARIA LEONCITA ARENDS-LACLÉ
hebben het genoegen hierbij kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van hun zoon
Jozef
met mejuffrouw
Ada Tarcila van der Ree
waarvan de voltrekking zal plaats hebben op 11 Juni a.s. des avonds om 7.30 in de Kerk van de H. Franciscus te Oranjestad.
Vrienden en kennissen worden beleefd uitgenodigd deze plechtigheid bij te wonen.
Receptie om 9 uur Byronstraat.

"Elsevier" over R.T.C.

"Nederland maakte ernstige regiefouten"

Amsterdam — Schrijvend over de R.T.C. zegt „Elseviers Weekblad" van heden o.a.:

Het frappante van deze R.T.C. is wel, dat bij de deelnemers geen gebrek aan bereidheid om samen te werken viel te constateren, doch dat men is vastgelopen in formuleringen. Er zijn op deze conferentie, nadat Nederland reeds op de eerste dag een vèrgaande wijziging van het gehele werkstuk voorstelde, niet minder dan drie ontwerpen voor een statuut uitgewerkt, waarbij men steeds vastliep op het Surinaamse bezwaar, dat dit land zich niet wilde laten binden aan regelingen, die in Nederland zouden worden getroffen, weliswaar door een overkoepelende regering, doch waarin Nederland toch de zeggenschap zou hebben.

Treffend is ook, dat Suriname tenslotte precies heeft geweten wat het wilde; dat Nederland, dat in het begin niet heeft geweten, heeft ons parten gespeeld, waarover wij tegenover de buitenwereld behoren te blozen. De afstand tussen wat de commissie-Van Schaik beoogde en wat de Nederlandse delegatie wilde geven, was te groot, hetgeen erop duidt, dat deze conferentie van Nederlandse zijde onvoldoende werd voorbereid.

Wij kunnen ons niet aan de indruk onttrekken, dat van Nederlandse zijde ernstige regiefouten zijn gemaakt, aldus het Elseviers Weekblad.

VIJFTIEN ENGELSEN KWAMEN OM.

Londen — De Britse Admiraliteit heeft bevestigd, dat er slechts een overlevende is bij het ongeluk in het Marsdiep, waarbij een Nederlandse Thunderjet neerstortte op een klein Engels marinevaartuig met een bemanning van 16 koppen. Vijftien Engelse marinemensen zijn dus bij dit ongeluk om het leven gekomen.

Uit Den Helder wordt gemeld, dat slechts het overschot van een van de slachtoffers is geborgen. De meeste sporen van de ramp zijn door de stroom uitgewist.

Prins Bernhard, die in zijn functie als inspecteur-generaal van de Koninklijke Marine de oefeningen bijwoonde, heeft zich gisteren naar Den Helder begeven en zich uitvoerig omtrent het gebeurde laten voorlichten.

Burgemeester van Rotterdam.

Rotterdam — Met ingang van 1 Juli is benoemd tot burgemeester van Rotterdam als opvolger van de 1 Juni afgetreden mr Oud, mr G. E. van Walsum, thans burgemeester van Delft. Hij is lid van de Partij van de Arbeid.

Prinses Marijke naar school.

Soestdijk — Mej. W. H. Lintveld uit Amsterdam werd benoemd om voorbereidend lager onderwijs te geven aan prinses Marijke met enkele andere kinderen uit de omgeving in een klasje in het paleis Soestdijk. Mej. Lintveld is candidaat in de letteren en wijsbegeerte. Zij is in het bezit van de lagere acten voor piano en handenarbeid, terwijl zij tevens werd opgeleid voor de acte van onderwijzeres LO.

40.000.000 surplus.

Amsterdam — Volgens de Nederlandsche Bank zal het surplus van Nederland in de Europese Betalings Unie in Mei dit jaar vermoedelijk Nf 40.000.000 bedragen.

NIETS VOOR HIER?

Purmerend — Bijna tachtig winkeliers in Purmerend en naaste omgeving hebben zich aaneengesloten om inwoners, die er een gewoonte van maken niet contant te betalen, het leveren van goederen te weigeren.

Het gevolg hiervan zal zijn, dat iemand, die bijvoorbeeld een fiets koopt en deze niet op tijd betaalt, ook geen waren meer bij bakker, slager, melkboer, groenteboer en andere leveranciers kan krijgen, daar deze en andere aangesloten leveranciers zullen weigeren waren af te leveren, zolang de fiets niet is betaald.

Het comité, dat zich „Ieders belang" noemt, is voortgekomen uit een vergadering van kruideniers, die het ergerlijke systeem van uitstel van betaling eens duchtig willen herzien. Men was nu in groter verband bij elkaar gekomen en de voorstellen ontmoetten bij de vele middenstanders uit allerlei branches grote waardering. Het comité kreeg met de eerste aanmelding van tachtig leden reeds een stevig fundament.

Antillen

ANTILLIAANS — ANTILS OF ANTILLISCH?

's-Gravenhage — Het maandblad „Onze Taal" schrijft onder de titel „Zorgen in de West":

„Wij weten niet, of zij, die aan de Ronde Tafel zitten, zich zorgen maken over een bijv. naamw., dat bij de Ned. Antillen past. Is dit „Antilliaans, Antils of Antillisch", vooraf gegaan door „Nederlands"? De afdeling van bijv. naamw. voor aardrijkskundige namen is niet in eenvoudige regels op te stellen. „Antilliaans" is een kwestie van wennen. Deze eilanden zijn genoemd naar het mysterieuze, niet bestaande eiland Antilia, dat reeds in de 14e eeuw vermeld wordt. Dus evenals Italia — Italiaans. „Antils" is eveneens verdedigbaar. Men gaat dan uit van een denkbeeldig enkelvoud. Dit komt o.a. voor bij de bijv. naamw.: „Pyrenees, Apennijns". „Antillisch" is ook goed, wanneer men van het grondwoord Antilia uitgaat. Zeggen wij niet „Australisch" bij het grondwoord „Australia"? Als er dus grote vraag naar een dergelijk bijv. naamw. bestaat, is er ruime keus. „Antilliaans" vinden wij het meest welluidend. Denken we echter nog aan „Nederlands-Indisch", welnu, we hebben nog Nederlands-Antillisch" in voorraad."

HOE DE NED. ANTILLEN SPAARDEN

In de afgelopen maand werd totaal ƒ 327.889,03 ingelegd en ƒ 250.645,88 terugbetaald.

Deze bedragen waren voor de eilanden als volgt:

Curaçao ƒ 281.384,78 (ƒ 210.754,62); **Aruba** ƒ 23.078,11 (ƒ 31.524,09); **Bonaire** ƒ 8.717,71 (ƒ 3.233); **St Maarten** ƒ 5.395,99 (ƒ 2.008,69); **St Eustatius** ƒ 4.285,74 (ƒ 2.850,48); **Saba** ƒ 5.016,70 (ƒ 375).

Er werden totaal 138 nieuwe boekjes uitgegeven, 64 werden er ingetrokken.

SPORT

RONDE VAN NEDERLAND

Tongeren — De derde etappe van de Ronde van Nederland van Sint Niklaas naar Tongeren over 229 km., is gewonnen door Van Kerkhoven van de Belgische ploeg in 5 uur 58 min. 12 sec. Tweede werd Van Mordael (België) en derde Van Dreenen van de Nederlandse Nationale ploeg. In het algemeen klassement bezet Gielen (België) de eerste plaats met een totaaltijd van 17 uur 31 min. 52 sec.; tweede is Wagtmans (Nederland) en derde Van Kerkhoven. In het ploegenklassement staat de Nederlandse nationale ploeg bovenaan met 52 uur 37 min. 24 sec.

Het eerste deel van de vierde etappe van de Ronde van Nederland van Maastricht naar Geleen, een tijdrit over 53 km., werd gewonnen door Van Est van de Nederlandse nationale ploeg in 1 uur 20 min. 16 sec. Tweede werd Van Dormael (België-A) in 1 uur 22 min. 18 sec. en derde Voorting (Nederland) in 1 uur 23 min. 23 sec.

Het tweede deel van de vierde etappe — Geleen-Eindhoven — over 160 km. werd gewonnen door Faanhof (Nederland) in 2 uur 42 min. 58 sec. met Roks (Nederland-B) in 2 uur 43 min. 28 sec. op de tweede en Bogaerts (België-A) in 2 uur 47 min. 18 sec. op de derde plaats.

Na deze etappe is Van Est in het algemeen klassement aan de leiding met een totaaltijd van 21 uur 40 min. 41 sec. Tweede is Van Dormael met 21 uur 42 min. 05 sec. en derde Gielen (België-A) met 21 uur 42 min. 22 sec.

In het ploegenklassement bezet de Nederlandse nationale ploeg met 65 uur 1 min. 46 sec. de eerste plaats.

— De Amerikaanse marine heeft een nieuw radarapparaat ontworpen, dat vliegtuigbestuurders in staat zal stellen voorwerpen te ontdekken bij nachtvluchten of in mist of bewolking. Het vliegtuig van president Truman is hier reeds mee uitgerust.

— Een straalbommenwerper van het type „Canberra", heeft het record Londen-Melbourne verbeterd met een vliegtijd van 23 uur en vijf minuten, één uur en 15 minuten korter dan de vorige straalbommenwerper. De totale afstand was 10.401 zeemijlen.

1184

Tom Poes en de nieuwe ijstijd

Heer Ollie stapte voorzichtig op een grote, loden tafel toe en tilde een rond stolpje op, dat eveneens van lood was. Er werd een zacht suisend geluid hoorbaar en hij zag tot zijn stomme verbazing dat er onder de stolp een tolletje stond, dat in snelle vaart ronddraaide...

„Wel.... humpf.... heb ik ooit!" prevelde heer Bommel. „Laat ik nu toch even gedacht hebben, dat het een tol was!" Hij boog zich voorover en keek oplettend naar het draaiende voorwerp.

Intussen had Tom Poes aan de wand een stuk papier gevonden waarop verschillende voorschriften en waarschuwingen stonden.

„Waarschuwing 24 b. — las Tom Poes. „Raak in géén geval ooit de tol op de loden tafel aan. Het evenwicht van dit draaiende voorwerp bepaalt de stand van de aardas. De stoomkracht die in het inwendige van de loden tafel geborgen is.... Op dat moment werd Tom Poes gestoord, doordat heer Bommel, achter hem in een luide lach uitbarstte.

„Maar het is een tol!" riep heer Ollie. „Een picktol! Hahaha! Hoe is het mogelijk. Kijk eens, Tom Poes. De oude Sickbock speelt met tolletjes. Hier is...... Ocoocciii!"

De waarschuwende gil van Tom Poes was te laat. Heer Bommel greep de tol van de loden tafel en werd op hetzelfde moment door een ontzettende schok tegen de muur geslingerd. In de tafel knetterde en siste het en grote bliksemstralen flitsten door het vertrek.

Stichting Sanatorium „Het Groene Kruis"

OPROEP VOOR LEERLING-VERPLEEGSTERS:

voor de cursus 1952 - 1953.
Leeftijd: 18 - 25 jaar.
Vooropleiding minstens twee klassen M.U.L.O.
E.H.B.O.-diploma strekt tot aanbeveling, doch niet noodzakelijk.
Aanmelding bij de Directrice, dagelijks van 9 - 10 v.m.

belt men: tel. 1520 — 1274 — 3689 — 3500.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst hr. H. Blokzijl, van 7 uur — 15 uur, tel. 1758.

WIT- GELE KRUIS: De nacht- en Zondag dienst der verpleegsters worden waargenomen door: Zuster Henriquez-Con, Sta. Rosaweg 155, tel. 5006.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN: Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45. Kantoor Handelskade 6, werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw) dagelijks dag en nacht..

SYNAGOGE DIENSTEN: Synagoge „Mikvé Israel", Columbusstraat: Vrijdag, 6 Juni te 6.15 n.m.: Avonddienst van Sabbat gevolgd door Kidoesj (Sabbatwijding); Zaterdag te 8.30 v.m.: Ochtenddienst — Schriftlezing: Numeri 4:21 — 7, te 6.30 n.m.: Avondgebed van de uitgaande Sabbat.

CUROM

Vrijdag: 17.30 Voor de oudere kinderen in het Nederlands; 17.50 Concert Podium; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het papiament; 19.30 „Wat de handel biedt"; 20.30 Papiamenste les; 20.45 Wil Epker; 21.40 Variations in Jazz; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Vrijdag: 19.00 Nieuws; 10.10 Muziek van Victor Herbert; 19.14 Nederlandse Kroniek; 19.30 New Orleans Jazz; 19.53 Buitenlandse weekoverzicht; 20.05 West-Indische rubriek: met o.a. de West in Nederland; 20.35 Persoverzicht; 20.42 Nederlandse liedjes en dunsjes; 20.55 Avondgebed: Prof. Dr P. Boendermaker; 20.58 Sluiting.

AVROS

Vrijdag: 17.00 Advertenties; 17.15 Voor Kinderen; 17.25 Voor Jarigen; 17.45 Edith Piaf — Chansons; 18.00 Bijbels onderwerp; 18.20 Piano-jazz; 18.40 Nieuws; 19.00 Hindostaanse Zangvereniging; 19.30 Hindostaanse uitzending; 20.00 Advertenties; 20.15 V. en V.; 20.25 U vraagt, de Avros draait; 20.55 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:
Kantoor open: 05.30 uur — 01.30 uur, tel. 2307; R. H. Helweg 01.30 uur — 05.30 uur, tel. 3113.

Personeel Afdeling:
E. C. de Haseth (stad), tel. 1263-3298; b.g.g. nadere inl. tel. 2400 of W. Lambij, Bernhardl. 4, tel 2330.

Materialen Afdeling:
H. A. Schaafsma JD Ficusweg 19, tel. 4326.

C.S.M.

Rederij:
H. Poot, tel. 2570.

Schoepsagentschap:
08.00 uur — 23.00 uur kantoor, tel. 2459-2551; 18.00 uur — 19.00 E. v.d. Werf, tel. 3101; 23.00 — 08.00 uur.

Dok Afdeling:
Van 16.30 uur — 1.00 uur tel. 2276; van 1.00 uur — 7.30 uur A. Grasman, tel. 2420.

Geneeskundige dienst:
12.30 uur — 07.30 uur: Dr. Podvinec, tel. 2624, b.g.g., tel. 2409.

CURACAO

PIC-NIC

Op de baai Jan Thiel werd gisteren ter gelegenheid van de verjaardag van H.M. Koningin Elizabeth van Engeland een pic-nic georganiseerd.

Deze pic-nic werd aangeboden door de directie van de CPIM-CSM. Om 12 uur werd met het officieel gedeelte begonnen, waarbij de heer D.A. Mason zich ontpopte als een voortreffelijk ceremonie meester. Door de heer van Drimmelen werd het woord gevoerd, spr. wees op het feit, dat in zo'n verantwoordelijke tijd de jonge koningin zo'n zware taak op de schouders kreeg gelegd. Hierna spraken nog de Engelse consul Mirschberg en de heer C.H. Mason namens de Engelse gemeenschap. Hij wees op de trouw en de loyality tegenover de Koningin.

Spr. begreep nú de aanhankelijkheid en trouw van het Nederlandse Volk aan haar Koningin. De consul van Engeland deelde mede dat namens de feestvierende gemeenschap een gelukwens telegram aan de Koningin zou worden verzonden. Hiermede was het officieel gedeelte geëindigd en bleven de gasten, waaronder wij ook opmerkten dr R. Flachs, de viceconsul van Engeland, de heer Benny Maduro, C.G. Sprockel namens de Gezaghebber en vele geestelijke autoriteiten.

In de Engelse club werd ten besluite een dansavond gehouden, die een geanimeerd verloop had.

„ZANGVOGELTJES" KWEELDEN

Woensdag hebben wij geluisterd naar de Zangvogeltjes van het Sint Willibrorduscollege. Het „bos" dat ze zich gekozen hadden was hierom zo merkwaardig, wijl het een bos zonder bomen was. Het was n.l. de hal van het St Elizabethsgasthuis. Maar bomen of niet: ze zongen als lijsters voor de inwoners van het ziekenhuis, die in grote getale bijeenkwamen om van hun gekweel te genieten.

Zij begonnen met een lieve zanghulde aan hun Moeder Maria waarvoor ze in ieder geval een veldkapelletje uit het bos hadden mee gebracht.

Daarna volgde het meer „werelds" gedeelte, waaronder vooral een potpourri van allerlei hollandse liedjes, die met voordracht en gebarenspel onderstreept, gezongen werden.

Zelden zullen de „echte" vogels een aandachtiger en meer waarderend gehoor gehad hebben. Het geheel was een reprise van een repertoir, dat ten gehore gebracht was op een door het Sint Willibrordus College georganiseerde ouderavond.

Na het aanschouwen en aanhoren van zulk een frisse prestatie klopt men de leiding in gedachte op de schouders met de opmerking: „Goed werk".

HET WEER

Max. temp. 30.5 C. (86.9 F.), min. 26.4 C. (79.5 F.) en gem. 28 C. (82.4 F.).

Max. wind 25, min. 12 en gem. 18 knopen. Vochtigheidsgehalte 75.%

Bewolking: licht bewolkt 2, bewolkt 10, dicht bewolkt 12 uren.

In Mei waren de gemiddelden als volgt: gem. max. temp. 31.5 C., min. temp. 26,1 C. en gem. temp. 28.4 C. Totale neerslag 2½ mm., vochtigheidsgehalte 73%.

CARIBE TERECHT

De „Caribe", het schip van de heer L. Prince waarnaar gisteren een onderzoek werd ingesteld omdat het enkele dagen over tijd was, is terecht. Het schip kreeg op weg naar Curaçao een gebroken schroefas en moest weer naar St Martha terugkeren. Inmiddels is de lading in een ander schip gebracht, dat Curaçao zal aandoen. Gelukkig was de ongerustheid loos alarm.

D'R IN EN D'R UIT

Haven: in 4 vrachtschepen (3), 19 tankers (21) en 3 zeilschepen (4). Er kwamen 76 passagiers aan, waarvan 72 in transito, 2 vertrokken.

Hato: in 10 en uit 11 vliegtuigen met 137 aankomende, 78 vertrekkende passagiers, 44 kwamen voor transito.

SCHEEPVAARTBERICHTEN

Coral Queen van S. Martha, **Triton** naar Aruba, **Iere** naar P. Cabello, **Darro** van Christobal, **Alcoa Corsair** van Kingston naar La Guaira, **Sant Angela** naar Ciudad Trujillo en **Merchant** naar P. Cabello.

BURGERLIJKE STAND

Geboren: op 27 Mei een dochter uit M. Quien; op 31 Mei een zoon uit V. Regina; op 1 Juni een zoon uit C. Buye—G. Royer; op 4 Juni een dochter uit J. v. der Hoeven—H. Nicolaas, een zoon uit C. Lopes—C. Telg, een dochter uit G. v. der Singel; op 5 Juni een zoon uit J. D. Costa—M. dos Anjos Penacho, een dochter uit M. Cornelia—L. Henson.

Ondertrouwd: op 5 Juni M. A. de Mey—M. M. Louise; S. W. de Groot—A. J. v. Dongen.

Getrouwd: op 5 Juni W. Vrutaal—M. F. Kirindongo; C. E. Whittington—V. G. Alleyne.

Overleden: op 3 Juni P. P. Becentini (man 71 j.).

AGENDA

WEST-END: „The Unknown Man" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „The tanks are coming" 19 en 21 uur.

ROXY: „Call Me Mister" 19 en 21 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door: „Botica Juliana, Julianaplein 6, tel. 2400 en Botica Central, Breedestr. 45, (O), tel. 3281.

COLONNE RODE KRUIS: In geval van nood

Ons feuilleton

De man in het wagentje

„Kortom, je hebt liever, dat ik daan blijf?" uit de buurt van miss Sands van-Keeler zweeg en voelde zich niet op zijn gemak. Trask bestudeerde hem enige ogenblikken.

„Het spijt me, Keeler, oude jongen, maar het kan niet."

Keeler kreunde.

„Waar de zaken dus zó staan — wat zal het nu tussen ons wezen: oorlog of vrede?" vroeg Trask.

„Goede genade, mijnheer! Oorlog zal het nooit wezen. Ik ben een beetje van u gaan houden, mr Trask. We — eh — we zullen misschien mededingers zijn, mijnheer, maar oorlog zal er niet tussen ons wezen. Maar ik wil u verzoeken, mijnheer, nog eens goed over miss Kent na te denken, vóór u een beslissing neemt. Het is een buitengewone jongedame, mr Trask".

„Dank je, Keeler. Ik zal er over nadenken. Maar wie ben ik nu in die tussentijd — zolang ik in de eerste klas ben?"

„U bent mr Trumbull. Dat is nu niet meer te verhelpen."

„En ik blijf een invalide?"

„Dat is beter, mijnheer. Er zal dan geen uitleg nodig wezen."

„En jij denkt beneden „kapitein Ferriss" te blijven?"

„Tenzij u me verraadt, mijnheer."

Er werd aan de deur geklopt. Terwijl Keeler opstond om te gaan kijken, gaf hij Trask vlug een teken, en deze liet zich haastig in zijn wagentje vallen. Er volgde nu een ogenblik een fluisterend gesprek tussen de verpleger en iemand, die buiten stond, en toen stapte Keeler aan dek en sloot de deur achter zich.

Hij bleef verscheidene minuten weg. Toen hij terugkwam, stond het zweet op zijn voorhoofd en sprak er bezorgdheid uit zijn ogen.

„Nu is de duivel in het spel, mijnheer," verklaarde hij kortaf.

„Wat is er dan?"

„Dat komt door miss Grimm — datgene, die u de draak noemt."

„Wat heeft ze gedaan?"

„Ze is toevallig vanmiddag in de tweede klas geweest, mijnheer."

„En?"

„En ze zag u zes voet hoog over een touw springen, mijnheer."

Trask floot zachtjes.

„En toen?" dwong hij zichzelf te vragen.

„Nu, ze heeft het tegen miss Kent gezegd, mijnheer. En ook tegen mrs Kent. En het ergste is, mijnheer, dat ze het ook tegen de kapitein gezegd heeft."

„Ga door. Wat heb je nog meer voor vrolijk nieuws?"

„Nu, de kapitein denkt, dat er hier eigenaardige dingen gebeuren, mijnheer, en hij is een onderzoek begonnen. Hij heeft u en mij bij zich ontboden, mr Trask."

„Zeg hem, dat ik ziek ben."

„Ik ben bang, dat dat niet helpen zal, mijnheer. Hij schijnt argwaan te hebben gekregen. Hij is die man-over-boord-geschiedenis nog niet vergeten. Er zit niets anders op, mijnheer, dan dat we naar hem toegaan."

Trask kauwde op zijn lip en trachtte na te denken.

„Nu, hóé moet ik dan gaan, Keeler? Lopend of rijdend?"

„Neem mijn raad aan, mijnheer, en blijf in uw wagentje, zolang als u kunt."

„In orde. Rijd me dan tot voor zijn rechterstoel. Maar luister, Keeler. We nemen het nu voor elkaar op. Begrijp je? We zullen het als kameraden uitvechten!"

„Best, mijnheer. Ik zal mijn best voor u doen, mr Trask, en ik weet, dat u het ook voor mij zult doen. We zullen het op een of andere manier wel voor elkaar brengen. Zullen we elkaar de hand er op geven, mijnheer?"

Zij schudden elkaar de hand.

„En mijn naam is nog altijd Trumbull, weet je," waarschuwde Trask.

„Laat dat maar aan mij over, mijnheer," zei de Tennessee Tornado.

x x x

HOOFDSTUK XIII

Kapitein Blodgett was een tamelijk gedrongen man van een ongelofelijke omvang. Hij keek nooit gewóón naar iemand; hij keek altijd kwaad.

Thans keek hij kwaad naar de man in het wagentje, alsof hij op het punt stond, hem op zijn nek te springen. Trask beantwoordde die kwade blik met de meeste bedaardheid en hield zich vervolgens bezig met een inventaris van de overige aanwezigen in de kamer.

Tante Roosje was er, en ze keek nog kwader dan de kapitein. Trask voelde, dat, als er iets gebeurde met kapitein Blodgett, tante Roosje vanzelfsprekend het bevel over het schip op zich zou nemen.

Lucille Kent was er ook. Zij ontmoette zijn blik slechts een kort moment en wendde vervolgens haar ogen af, terwijl kleine rimpels van ontstemdheid en verbazing zich op haar voorhoofd aftekenden. Mrs Kent was ook aanwezig, maar zij was geheel en al een negatieve aanwinst van het gezelschap.

De vijfde persoon, die Trask opmerkte, was iemand, wier aanwezigheid een verrassing en een schok tegelijk voor hem betekende. Het was niemand anders dan Sidney Sands. Zij knikte en glimlachte, maar niettemin stond er duidelijk verbazing in haar ogen te lezen, toen zij het wagentje bestudeerde, en de sombere gedaante van Keeler, die er achter stond.

Kapitein Blodgett zat achter zijn tafel, waartegen zijn dikke lichaam vast was aangesjord. Zijn ellebogen waren strijdlustig op de tafel geplant, en zijn hele houding deed denken aan een fort in mensengedaante.

„Nu, wat hebt u er op te zeggen, mijnheer?"

Zijn blik duidde aan, dat hij een antwoord verwachtte van de man in het wagentje.

„Wáárop?" pareerde Trask voorzichtig.

„Op al dat geduvel, waarvan ik hoor, mijnheer. Het betreft u, schijnt het."

„U zult me er dan eerst iets over moeten vertellen, vrees ik."

Kapitein Blodgett haalde snuivend zijn neus op en wendde zich tot tante Roosje.

„Herhaal, wat u me verteld hebt, juffrouw," beval hij.

Tante Roosje keek haar slachtoffer onheilspellend aan en ging tot de acte van beschuldiging over.

„Deze man," zei ze, op hem wijzend, „die beweert, dat zijn naam Trumbull is, en die een passagier eerste klas is, wordt verondersteld invalide te zijn. Hij zegt, dat hij niet lopen kan. Maar bij één gelegenheid zag mijn nicht hem uit zijn wagentje opspringen. Bij een andere gelegenheid hebt u uw schip een uur laten stoppen, omdat ze zijn stoel leegvonden. En nog deze middag heb ik deze man, die zegt, dat hij in zijn benen geschoten is, beneden in de tweede klas over een touw zien springen zo hoog als hijzelf lang is. Ik heb hier en daar gevraagd, en hoorde van iemand, dat zijn naam Trask is. — Wat die andere persoon betreft," voegde ze erbij, met haar beschuldigende vinger nu op Keeler wijzend, „ik weet niet, wie of wat hij is, maar één blik moet voor iedereen al voldoende zijn."

De kapitein nam de aangeklaagde opnieuw op. „Hebt u dat gehoord?" vroeg hij.

„Ik heb het gehoord, zei Trask heel beleefd.

„Nu, wat hebt u daarop te zeggen?"

„Mag ik vragen, wat voor beschuldiging er tegen me wordt ingebracht?"

„Wel verduiveld!" donderde kapitein Blodgett, terwijl zijn gezicht voortdurend roder werd. „Beschuldigingen genoeg! Overtreding van de voorschriften betreffende het lopen van de eene klas naar de andere! Veroorzaken van een panick aan boord, door een voorgewende poging om in het water te springen! Reizen aan boord van mijn schip onder twee namen! In het algemeen verdacht handelen! Veroorzaken van opschudding, de andere passagiers overlast aandoen, u op een onbehoorlijke manier gedragen, en zo voort, en zo voort."

„Als het zó vreselijk is, heb ik niets te zeggen", antwoordde Trask glimlachend.

Kapitein Blodgett slikte eens, keek kwaad en deed een vuist op de tafel neerkomen.

„Hoe is uw naam?" vroeg hij.

„Ik sta op uw passagierslijst ingeschreven als Trumbull. Is dat niet voldoende?"

„Kunt u lopen?"

„Ik heb het gekund."

„Kunt u nu lopen? Sta op, en loop eens, mijnheer!"

„Dat weiger ik beleefd."

„Hebt u gelopen, sinds u hier aan boord bent?"

„U zou beter doen, als u uw getuigen opriep," zei Trask.

Hij keek tersluiks naar miss Sands. Zij zat op de rand van haar stoel, haar lippen opeengeklemd met een uitdrukking van verbijstering, terwijl haar ogen schitterden van opwinding.

Wederom wendde kapitein Blodgett zich tot tante Roosje, ambtenaar van het Openbaar Ministerie.

„Hebt u deze man zien lopen?"